

Gang Ejendommen i Henhold til de for Ejendomsskylden gældende Regler bliver vurderet; naar der er forløbet 30 Aar efter den første Ansættelse til Jernbaneskyld; finder ingen yderligere Vurdering Sted. Ved Vurderingen fastsættes saavel Ejendommens Værdi i Handel og Vandel som den ved Baneanlæget fremkomne Værdistigning begge til et Beløb i Kroner, der er deleligt med Hundrede. Paa Fortegnelsen, der affattes i Henhold til Ejendomsskyldlovens § 11, opføres den ved Jernbaneanlæget foraarsagede Værdistigning særskilt. Ved senere almindelig eller halvårlig Vurdering opføres ligeledes, saa længe Forpligtelsen til at svare Jernbaneskyld vedvarer, det paagældende Beløb særskilt. Afskrift af Fortegnelsen tilstilles ogsaa de ifølge nærværende Lov afgiftsberettigede, jfr. § 11.

Ejeren af en Ejendom, der skal svare Jernbaneskyld, og de til denne Afgift berettigede kunne i Tiden mellem to af de foranførte Ansættelser forlange ny Vurdering til Jernbaneskyld. Er Begæringen fremkommen fra den afgiftspligtige, skal han bære Omkostningen ved Vurderingen, medmindre Vurderingssummen bliver mindre end den tidligere Vurderingssum. Særskilt Underretning om Afgørelsens Udfald tilstilles alle vedkommende.

De i Loven af 15. Maj 1903 § 10, 3die og 4de Stykke, indeholdte Forskrifter vedrørende Fremskaffelse af Oplysninger til Vurderingsraadet finde ogsaa Anvendelse paa den her ommeldte Vurdering.

§ 4.

Vurderingsraadet skal, naar Værdistigningen skønnes at fordele sig med væsentlig forskellig Styrke paa de enkelte Dele af en Ejendom eller et Matrikulsnummer, fastsætte Værdistigningsbeløbet til Jernbaneskyld for de paagældende Dele af en Ejendom for sig. Endvidere kan Vurderingsraadet under eet foretage saadan Værdiansættelse for flere Matrikulsnumre tilhørende samme Ejer. Naar Raadet finder det ønskeligt, ville særligt vurderede Dele af en Ejendom ved Raadets Foranstaltning kunne matrikuleres særskilt.

De i Lovgivningen indeholdte Bestemmelser, hvorefter visse Ejendomme fideikommissarisk ere undtagne fra Salg, eller undergivne Fæstetvang, eller ikke maa udstyckes eller forenes med andre Ejendomme, eller skulle opretholdes som selvstændige Agerbrug, er vedkommende Ministerium bemyndiget til at dispensere fra, for saa vidt angaar de i nærværende Paragrafs 1ste Stykke, 1ste Punktum, omhandlede Tilfælde, naar paagældende Ejer med Vurderingsraadets Anbefaling fremsætter Begæring derom.

§ 5.

Jernbaneskyld svares kun, for saa vidt Værdistigningen overstiger 10 pCt. af Ejendommens eller af den i Henhold til § 4 særligt vurderede Del af Ejendommens Værdi inden Baneanlæget, bortset fra dette, og den svares da af det overskydende Beløb.

De i § 5 i Loven af 15. Maj 1903 nævnte Ejendomme ere fritagne for Vurdering til Jernbaneskyld. Afgiften svares ikke af de til Civillisten henlagte Ejendomme. Afgiftsfri ere endvidere Stats- og Kommuneejendomme, naar og for saa vidt de kun ere til offentlig Afbenyttelse og ikke anvendes i Erhvervsøjemed. Endvidere kan Ministeren for offentlige Arbejder fritage Skoler, Biblioteker, Museer, Hospitaler, Sygehuse Stiftelser og lignende samt Markedspladser, saa længe og for saa vidt de benyttes i offentligt Øjemed. De i Loven af 15. Maj 1903 § 7 indrømmede Fritagelser for eller Nedsættelser i Ejendomsskylden ere uanvendelige paa Jernbaneskylden.